

អត្ថបទ៖ សិលាចារឹកលើទម្រពុទ្ធរូបដ៏មាននៅភ្នំតូច (អង្គរវបុរី ខេត្តតាកែវ)

សិលាចារឹកលើទម្រពុទ្ធរូបដ៏មាននៅភ្នំតូច (អង្គរវបុរី ខេត្តតាកែវ)

កាលពីខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ មានការប្រទះឃើញព្រះពុទ្ធរូបមួយអង្គនៅតំបន់ភ្នំតូច ស្រុកអង្គរវបុរី ខេត្តតាកែវ និងក្រោយមកគេបានយកបដិមានេះទៅរក្សាទុកនិងដាក់តាំងបង្ហាញនៅសារមន្ទីរជាតិកម្ពុជា។ ព្រះពុទ្ធរូបនេះ ធ្វើអំពីថ្មភក់ ស្ថិតនៅក្នុងទម្រង់ឈរត្រង់ ក្នុងកាយវិការ “វិតក៍មុទ្រា” ដែលគេស្គាល់ថាជាកាយវិការនៃការពិភាក្សា ការពន្យល់ ឬការបង្រៀនធម៌ទៅកាន់សត្វលោក។ គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ទម្រខាងក្រោមនៃព្រះពុទ្ធទ្រង់ឈរនេះ មានចារអក្សរថៃមទៀតផង។ តើសិលាចារឹកនៅលើទម្រពុទ្ធរូបដ៏មាននៅភ្នំតូច មានខ្លឹមសារ និងអត្ថន័យយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

អត្ថបទសិលាចារឹកនេះ សរសេរជាភាសាបាលី តែក្នុងទម្រង់ជាភាសាបាលីដែលមានឥទ្ធិពលពីភាសាសំស្ក្រឹតខ្លះៗ ព្រោះជាទូទៅនៅកម្ពុជាបុរាណនិយមភាសាសំស្ក្រឹតជាងភាសាបាលី។ អក្សរចារឹកនេះ មានចំនួន ៣ បន្ទាត់ ហើយបើយោងទៅលើរូបរាងនិងលក្ខណៈនៃអក្សរ គឺមានអាយុកាលស្ថិតនៅចុងស.វ.ទី៦ ឬដើមស.វ.ទី៧ ពោល គឺដំណាលគ្នាជាមួយព្រះពុទ្ធទ្រង់ឈរនេះតែម្តង។ អត្ថបទនេះ គឺជាប្រភេទគាថាដែលជាគោលសំខាន់ស្តីពីព្រះពុទ្ធសាសនា និងកាយវិការវាទឬហិនយាន។ ខ្លឹមសារចម្បងរបស់អក្សរចារឹកនេះ គឺរៀបរាប់អំពីម្ចាស់ទាននៃអ្នកកសាងព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ឈរ និងអ្នកដែលម្ចាស់ទានឧទ្ទិសដល់។ ជាពិសេស គឺរៀបរាប់អំពីទ្រឹស្តីរបស់ព្រះអរហន្តសាក្យមុនីសម្ពុទ្ធ ដែលទាក់ទងនឹងអរិយសច្ចធម៌ ឬហៅថាទ្រឹស្តីបដិច្ចសមុប្បាទ។

អត្ថបទចារឹក

- ១. ភក្កវាញក្សមុនិ
- ២. ធម្ម្មតករាជនាម្មា ស្តវីវេណាក្ខតាមុនេវិយំ ប្រតិមា ស្តវីវម្មាតុលមតុល ភទន្តជិណក ទ្រមុទ្ធិក្ស។
- ៣. ទុៈ+ខទៈខសមុប្បាទោ ទុៈខស្ស ច អតិក្រិមោ អបរោចដ្ឋង្គិកោមក្តោ ខេមោបក មតាមិកោ។

អត្ថបទដោយ៖ កំ វណ្ណារ៉ា

អត្ថបទសង្ខេប

(១-២) ភក្តាញក្សមុនិ ធម្មំមូត្តរាជនាម្ហា ស្តីវេណាក្ខតាមុនេរិ ឥយំ ប្រតិមា ស្តីវរិមិ
មាតុលមិ អតុលមិ ភទន្តជិនភទ្រមិ ឧទ្ទិស្យ។

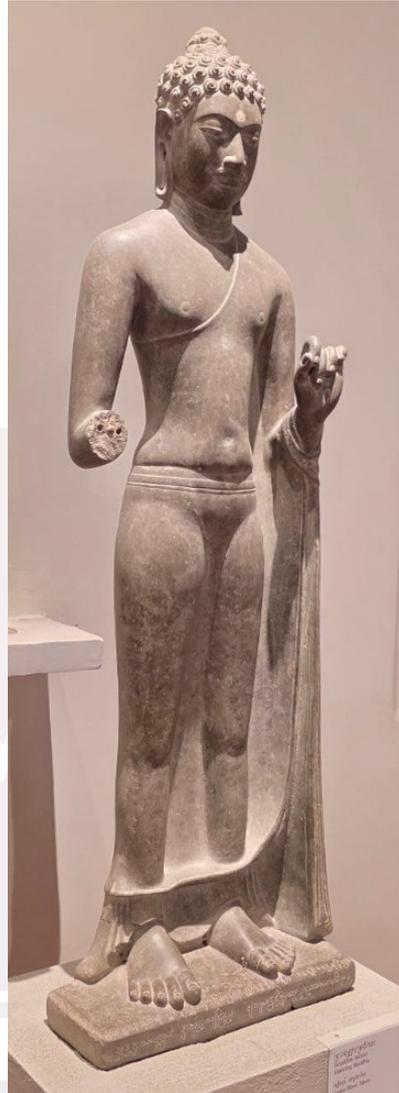
- ៣. ទុះ+ទុះខសមប្បាទោ
- ទុះខស្ស ច អតិក្រមោ
- អបរោចជ្ជដ្តិកោមក្តោ
- ខេមោបតមតាមិកោ។

សេចក្តីប្រែ

ព្រះបដិមាព្រះភគវន្តសាក្យមុនីសម្ពុទ្ធ បានស្ថាបនាឡើងដោយព្រះស្តីវរិះ (ព្រះថេរៈ) មាន
នាមថា “ធម្មំមូត្តរាជ” ដើម្បីឧទ្ទិសដល់ ព្រះតេជគុណភទន្តជិនភទ្រ ដែលជាមាតុលៈ (ឪពុកមាខាង
ម្តាយ) ដែលជាអ្នកមានគុណរកអ្វីប្រៀបផ្ទឹមពុំបាន។

ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់សម្តែងថា៖ សេចក្តីទុក្ខ (ទុក្ខអរិយសច្ច) ហេតុដែលនាំឱ្យកើតទុក្ខ (សមុទ
យអរិយសច្ច) ការកន្លងផុតនូវសេចក្តីទុក្ខ (និរោធអរិយសច្ច) និងផ្លូវដ៏ប្រសើរមានអង្គ ៨ ផ្សេង
ទៀត (អរិយមគ្គ) ដែលជាផ្លូវនាំទៅរកសេចក្តីរក្សមក្សាន្ត និងការរលត់ទុក្ខ ។

សរុបជារួមមក សិលាចារឹកលើពុទ្ធបដិមារកឃើញនៅភ្នំតូច ស្រុកអង្គរវបុរី ខេត្តតាកែវ
កាលពីខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ បានផ្តល់ព័ត៌មានដ៏សំខាន់ពាក់ព័ន្ធជាមួយនាមម្ចាស់ទានដែលជាអ្នក
ស្ថាបនាព្រះពុទ្ធទ្រង់ឈរនេះឡើង (ធម្មំមូត្តរាជ) និងនាមដែលម្ចាស់ទានឧទ្ទិសដល់ (ភទន្តជិន
ភទ្រ)។ ព្រមជាមួយគ្នានេះ ក៏បានរៀបរាប់អំពីធម៌អរិយសច្ចទាំង ៤ និងផ្លូវដ៏ប្រសើរទាំង ៨ នៃព្រះ
ពុទ្ធអង្គផងដែរ។

រូបលេខ១-២៖ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ឈររកឃើញនៅភ្នំតូច អង្គរបុរី តាកែវ (មើលពីមុខត្រង់ និងចំហៀងស្តាំ)
(សព្វថ្ងៃរក្សាទុកនៅសារមន្ទីរជាតិភ្នំពេញ)

រូបលេខ៣៖ អក្សរចារឹកនៅលើទម្រង់បដិមាព្រះពុទ្ធទ្រង់ឈររកឃើញនៅភ្នំតូច អង្គរបុរី តាកែវ

រូបលេខ៤៖ សំណៅផ្ចិតអក្សរចារឹកនៅលើទម្រង់បដិមាព្រះពុទ្ធទ្រង់ឈររកឃើញនៅភ្នំតូច អង្គរបុរី
(ផ្ចិតដោយ៖ កំ វណ្ណារ៉ា)